

Sygn. akt II CSK 743/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrzkowski

w sprawie z wniosku K. Z.

przy uczestnictwie T. H., E. K.-S., A. K., L. K., B. O. i E. S.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczek postępowania T. H., E. K.-S., A. K., B. O.
i E. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od T. H., E. K.-S., A. K., B. O. i E. S. na rzecz K. Z.
kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik uczestników postępowania B. O., T. H., E. S., E. K.-S. i A. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 czerwca 2013 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Powołanie się na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga od skarżących sformułowania odpowiednich wywodów potwierdzających tę okoliczność. Skarga jest oczywiście uzasadniona wówczas, kiedy zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, przez co należy rozumieć widoczną bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurystycznej sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. zamiast wielu postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2013 r., III SK 43/12, LEX nr 1331343 czy też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2012 r., III PK 79/11, LEX nr 1215619). Nie chodzi więc o takie naruszenie prawa, które może stanowić podstawę skargi w rozumieniu art. 398⁴ k.p.c., lecz o naruszenie kwalifikowane (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2012 r., II PK 278/11, LEX nr

1214574). Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonych przepisów prawa nie jest wystarczający, gdyż nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Mimo bowiem nawet oczywistego naruszenia prawa, wyrok może być prawidłowy (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11, nie publ.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania dowodzi, że skarżący nie przytoczyli argumentów na rzecz oczywistej zasadności skargi, a jedynie ograniczyli się do niedozwolonej w postępowaniu kasacyjnym polemiki z oceną dowodów i ustaleniami faktycznymi dokonanymi przez Sąd Okręgowy. Za chybiony należy także uznać eksponowany we wniosku zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Wbrew twierdzeniom skarżących sąd drugiej instancji wyszczególnił w uzasadnieniu fakty, które sąd uznał za udowodnione, wskazał przyczyny, dla których odmówił wiarygodności innym dowodom, a także przytoczył podstawę prawną rozstrzygnięcia. W rezultacie nie zachodzi przesłanka, którą skarżący uzasadnili potrzebę rozpatrzenia ich skargi. Okoliczności sprawy nie wskazują także, aby zachodziły inne podstawy przewidziane w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek wnioskodawcy postępowania zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 520 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.